INKIJKVERSIE
SCRIPT

DE SPAARPOT VAN JORIS

Een blijspel in twee bedrijven

door

HUGO RENAERTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. - Antwerpen
Tel: 03 366 44 00
E-mail: info@toneelfonds.be
Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE SPAARPOT VAN JORIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HUGO RENAERTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2026/0220/048
ISBN 9789038518824

Copyright: © 2026 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.
Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and simular technologies

UNISONO (S.A.B.A.M.)
Tweekerkenstraat 41-43
1000 Brussel
www.unisono.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes kunnen de opvoerrechten worden aangevraagd via de website van UNISONO.
Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.
Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!
Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 15 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.unisono.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(9 dames – 10 heren)

JORIS, 80 jaar, 3B

JULES, 80 jaar, zijn tweelingbroer. (gespeeld door één acteur)

De buren:

FONS

JEANINE, 50 jaar 1A. Het is duidelijk dat Jeanine heel bazig is en Fons heel onderdanig

JEANEKE, 70 jaar, 1B – is verliefd op André

ANDRE, 40 jaar, 1C – verbetert veel

JOKE, studeert voor dokter

JENNY, studeert civiel ingenieur - lesbienes,1D

GASTON

LEO, oudere broers, 2A – naar het komisch duo, maar niet te duidelijk

MIEL, 50/60 jaar 2B - spot met de reumaklachten van Florreke

FLOR, 50/60 jaar, 2B - klaagt altijd over haar reuma

JAN, 30/40 jaar – 2C - heel vergeetachtig, begint gesprek en verliest het.

MARIANNE, 30/40 jaar - 2C

PIET, 2D – gevelschilder - grapjes, altijd grappen.

MOLLY, 3A, jong meisje, studente Germaanse talen

BOB, zuurpruim, leeftijd geen belang - 3C

MATHILDE MARINELLA, operadiva, 60 jaar, 3D – opzichtig gekleed en opgemaakt, grote decolleté - blufferig

AGENT, leeftijd geen belang

AGENTE, leeftijd geen belang

DECOR

Een eenvoudige huiskamer met het hoogstnodige. Tafel, enkele stoelen, fauteuil, kast… op de tafel staan flessen wijn en hapjes, glazen, frisdrank.

EERSTE BEDRIJF

(Joris schikt glazen op tafel, flessen, hapjes, glimlacht en kijkt rond.)

JORIS: *(wrijft zich in de handen)* Zo, alles klaar voor het feest. Laat ze maar komen. Laat ze maar komen. *(gaat glimlachend zitten)* Dat ik zoiets op mijn leeftijd nog mag meemaken. Gelukkig ben ik nog gezond genoeg om ervan te profiteren. *(dromend)* Ik zou een cruise kunnen maken… ik zou een jaar lang in een chic hotel kunnen gaan wonen… ik zou… oh, wat ik allemaal zou kunnen doen. Ik moet er eens serieus over nadenken. (*blij)* Misschien komt Jules dan wel terug hier wonen… *(kijkt rond)* Hier? Nee, natuurlijk niet, ik huur een riante villa aan de rand van het bos. Of aan zee. Er is in ieder geval een schone spaarpot. En ik mag zeggen…

(Er wordt gebeld.)

Daar zijn de eersten. *(staat op, blij)* Het feest kan beginnen.

Hij gaat even af, komt dadelijk weer terug met Fons en Jeanine.)

Nee, nee. Ik laat de deur maar op een kier. Ik verwacht iedereen uit het gebouw.

JEANINE: *(kijkt naar de tafel)* Maar mijnheer Boluyt… waarom? Bent u jarig?

JORIS: Nee, dat niet. Volgende maand pas word ik tachtig. Maar ik heb iets te vieren.

FONS: De loterij gewonnen? Hahaha…

JORIS: *(schrikt even, herstelt zich snel)* Hahaha… Stel je voor…

FONS: Ja, zoiets gebeurt altijd bij anderen. Daarom kopen wij nooit lootjes.

JEANINE: Zo sparen we iedere week een paar centjes.

FONS: Maar dat loopt op. Op het einde van het jaar is dat al een serieus bedrag. Alle beetjes helpen. Vele kleintjes maken een groot, zeggen ze.

JORIS: (*lachend)* Maar vele groten maken ook kleintjes.

(Fons en Jeanine begrijpen het niet. Kijken afwisselend naar Joris en naar elkaar.)

(uitleg met gebaren) Vele groten… volwassenen… maken kleintjes… kinderen…

JEANINE: Ha, ik heb hem. Hahaha. Dat was een goeie, niet Fons?

FONS: Ja lieverd. (*nadenkend, heeft het niet gesnapt)* Een goeie. Hahaha…

JORIS: Jullie namen? Ik ben Joris.

JEANINE: Ik ben Jeanine. Dat is Fons, mijne man.

JORIS: Wou ruiter worden.

JEANINE: Pardon?

JORIS: Oh, niks… ik dacht aan een oud Vlaams Liedje… Jan mijne man wou ruiter worden…

JEANINE: Hij ruiter? Laat me niet lachen. *(wijst naar Fons)* Hij is ook gestopt met roken.

FONS: *(wat triest)* Ja, ze zei dat ik kon kiezen. De sigaretten of haar.

JORIS: *(lacht)* Ik zou de sigaretten gekozen hebben.

FONS: *(bijna onhoorbaar)* Te laat.

JEANINE: Ik heb hem gelukkig van longkanker kunnen behoeden. Maar dan ging hij biljarten in een club waar iedereen rookt en dan krijgt ge dat ook binnen. Ik heb hem dus gezegd dat hij dat biljarten ook maar moest laten.

FONS: Maar ik mag nog wel de vuilnisbakken buiten zetten. Tussen de giftige uitlaat van al die auto's.

JEANINE: Maar waarom dan dat feest, mijnheer Boluyt?

JORIS: Dat vertel ik wel als iedereen er is.

FONS: Iedereen? Hebt ge ook nog familie?

JORIS: Alleen mijn tweelingbroer in Australië, Jules. Maar die komt niet. Nog niet. Iedereen uit dit gebouw heb ik nu uitgenodigd, al mijn buren.

JEANINE: Mathilde van 3D ook?

JORIS: Ja, natuurlijk. Ik zei iedereen. Waarom die Mathilde niet?

JEANINE: Dat verwaand schepsel. Met haar herrie. Altijd dat gekrijs.

FONS: Herrie? Maar lieverd, het is een operazangeres. Ik hoor het liever dan het gekef van dat mormel van Jeaneke uit 1B of die popmuziek van die jonge meiden van 1D of 3A.

JEANINE: Die Mathilde wás een operazangeres, Fons. Wás! Ze is nu met pensioen. Waarom moet ze nu nog regelmatig oefenen?

FONS: Het zou toch kunnen dat ze het voor haar plezier doet.

JEANINE: Maar niet voor ons plezier.

FONS: Er zijn toch van die aria's die…

JEANINE: Ach, hou uw mond.

FONS: *(onderdanig)* Ja lieverd. *(kijkt naar de tafel)* Ge hebt op geen kosten gekeken, is het niet. Toch de loterij gewonnen. Hahaha…

JORIS: Ge zoudt denken van wel, hé. Hahaha. In ieder geval een feest.

JEANINE: Fons wou in een trui komen naar dat feest, maar ik heb hem een das laten omdoen…

JORIS: Ja, hahaha, ze heeft je de das omgedaan, Fons.

(Fons lacht wat verlegen. Jeanine schudt het hoofd.)

JEANINE: Als ge Fons zijn gang laat gaan loopt hij er als een landloper bij.

FONS: Maar Jeanine, dat is niet waar, ik heb zo…

JEANINE: Jaja, hou uwe mond nu maar. Als een landloper zeg ik!

JORIS: Dat is me nog niet opgevallen….

JEANINE: Nee, mannen zijn mannen… allemaal dezelfde. En hij zou gekomen zijn zonder zijn schoenen te blinken. *(zucht luid)* Mannen…

JORIS: Het is geen galafeest. De koning komt niet. Ik heb zelfs de burgemeester niet uitgenodigd. Het is allemaal… hoe noemen ze dat… het is allemaal informeel.

JEANINE: Ha, ge gaat ons informeren?

JORIS: Ik wil zeggen dat ge niks speciaal moest aantrekken.

JEANINE: Dat wil niks zeggen. Een man moet er altijd verzorgd bijlopen. Kijk naar mij. Ik heb speciaal deze deux pieces aangetrokken.

JORIS: *(glimlachend)* Dan kunt ge hier een pas-de-deux-pièces doen.

JEANINE: Wat is dat?

FONS: Dat komt uit het ballet. Dat is een balletpas die ze doen met twee. Daarom noemen ze het pas-de-deux.

JEANINE: Jaja, dat wist ik wel. Ik ben niet zo dom als ik er uit… *(herstelt)* ik wil zeggen dat ik dat wel wist.

(Er wordt geklopt.)

JORIS: *(roept)* Kom erin en laat de deur open.

(Joke en Jenny komen op. Joke heeft een fles bij. Zet ze op tafel.)

JEANINE: *(neerkijkend, draait zich van hen weg)* Natuurlijk, die ook.

JOKE: We hebben wat meegebracht, mijnheer Boluyt.

JENNY: Een Spaans wijntje.

JORIS: Olé! Maar dat hoeft helemaal niet. Er is zat.

FONS: Als iedereen dat zou meebrengen worden we allemaal zat. Hahaha…

JEANINE: *(draait zich naar Fons)* Eén glaasje hé, niet meer. Eén glaasje.

JORIS: Maar Jeanine, we vieren toch iets. Het is toch feest.

JEANINE: Ik wil niet dat hij weer zat wordt. Dan begint hij te zingen. Het gejank van die madame van 3D is al erg genoeg.

FONS: Dat is jaren geleden en bij het trouwfeest van je nicht Clementine. Dan had ik misschien een glaasje te veel op.

JEANINE: Een glaasje te veel? Ge wou de sirtaki dansen in uw onderbroek.

FONS: Dat is niet waar.

JEANINE: Wel waar!

FONS: Niet de sirtaki. De perestroika.

JEANINE: En dat wil ik niet meer meemaken. Als ge zingt is dat al erg genoeg.

JOKE: Zingen zoals die mevrouw uit 3D hiernaast. Vindt ge dat niet vervelend mijnheer Boluyt?

JORIS: Helemaal niet. Ze zingt aria's die ik ken… ik geniet ervan.

JENNY: En wat vieren we?

JORIS: Dat horen jullie straks wel als iedereen er is.

JOKE: Een erfenis van een tante uit Amerika?

JORIS: Nee, die heb ik niet. Ik heb alleen mijn tweelingbroer Jules, maar die woont in Australië. We schrijven elkaar wel vaak. We hebben nog veel contact.

JEANINE: Een échte tweelingbroer?

JORIS: Ja. Zelfs moeder had soms problemen om ons uit elkaar te houden.

FONS: Is dat niet vervelend?

JEANINE: *(tot Fons)* Stel toch niet van die stomme vragen. Hou uw mond.

FONS: Ja lieverd.

JOKE: *(terzijde tot Jenny)* Oei, goed gedresseerd.

JORIS: Vervelend? Welnee, we hebben ons dikwijls geamuseerd. We moesten van moeder naar de zwemles en dan gingen we om beurt.

JOKE: Fijn dat u ons uitnodigde. We wonen hier nog maar kort. Ik ben Joke en dat is Jenny.

JENNY: Ja, hiervoor woonden we in de Eisenhouwerdreef, maar de buren waren nogal… hoe zal ik zeggen… ouderwets.

JOKE: Ze wisten nog niet dat het kan in deze tijd.

JORIS: Dat wat kan?

JENNY: *(knuffelt Joke even)* Wel, twee vrouwen die… je weet wel.

JEANINE: Ja, we weten het wel. Dat moet ge niet zo demonstratief laten zien.

JENNY: Oh, sorry…

JORIS: Wel, ik wist het niet. Het was me nog niet opgevallen.

JEANINE: Maar dat zie je toch zo. Twee… dinges…

FONS: Ik zag het ook niet.

JEANINE: Nee, gij ziet nooit wat. Alleen wat ge niet móet zien.

JORIS: Ach, en wat dan nog. In deze tijd…

JEANINE: *(zuchtend)* Ja, in wat voor tijd leven we toch…

JORIS: In 2026 geloof ik.

JEANINE: Ja, een tijd van verloedering. Waar gaat de wereld toch naartoe?

JENNY: Naar meer tolerantie.

FONS: Natuurlijk. In de biljartclub waren er twee mannen die samen…

JEANINE: Ja! Natuurlijk!! De biljartclub! Dat is een voorbeeld om te noemen. *(tot Joris)* Ik heb hem gelukkig kunnen weghouden uit dat rokershol.

JENNY: Ik heb vroeger ook gebiljart. Overband.

FONS: Ik ben geen kampioen in biljarten. Het was gewoon ontspanning.

JEANINE: Ge zijt geen kampioen in niks. En nu hebt ge toch ontspanning. We gaan toch iedere dag wandelen in het park. Dát is ontspannend.

JOKE: Ja, dat kan ik me voorstellen.

JEANINE: *(strijdlustig)* Ja. Een heel andere ontspanning dan wat jullie samen doen.

JOKE: *(luchtig)* Dat zal wel. Heel anders dan wat ik denk dat jullie samen doen.

(Er wordt geklopt.)

JORIS: *(roept)* Kom verder… verder… laat de deur maar open.

(Miel en Florreke komen binnen. Florreke heeft een bloempotje bij. Ze duwt het in de handen van Joris.)

FLOR: Mijnheer Boluyt… Wij zijn Miel en Flor van 2B…dank voor de uitnodiging… ik heb een bloempje meegebracht… ik dacht…

JORIS: Dat is heel lief. Ik zet het maar op tafel...

MIEL: En wat vieren we?

JORIS: *(zet de bloempot op de tafel)* Later, als iedereen er is. Dan leg ik het wel uit.

MIEL: Een erfenis van een rijke tante uit Amerika?

JORIS: Helemaal niet. En hoe komen we er bij dat rijke tantes altijd in Amerika wonen? Waarom niet hier om de hoek of in de Ardennen of zo.

FLOR: Mag ik al gaan zitten? Ik heb nogal last van reuma.

FONS: Dat is niet om mee te lachen.

JEANINE: Wat weet gij daarvan?

FONS: Dat heb ik ergens gelezen.

FLOR: Nee, dat is niet om mee te lachen. Vooral hier… *(toont haar ellenboog)*

MIEL: Ja, en vooral als ze de afwas doet.

FLOR: Dat zijn zo van die pijnscheuten.

MIEL: Vooral bij het afdrogen.

FLOR: Maar soms zit het ook in de knieën.

MIEL: Vooral als ze de vloer dweilt.

JOKE: Ge moet er niet aan denken. Het is ook voor een deel psychologisch.

FLOR: Nee, nee, het is alleen reuma.

JEANINE: *(sceptisch)* Ons juffrouwke weet er wat van, zo te horen.

JENNY: Joke wil zeggen dat het soms hier zit… *(wijst op de hersenen)*

FLOR: Oh ja, oh ja, soms zit het ook hier *(wijst op haar voorhoofd)* en dat doet pijn. Dan krijg ik er margarine van.

MIEL: Vooral als ze ja of nee knikt.

JOKE: Migraine. Dat is pijnlijk. Kort voor de aanval zijn soms schitteringen, flitsen of golvende beelden te zien. Hebt ge daar last van.

FLOR: Dat ook, ja.

JENNY: Joke studeert voor dokter aan de universiteit. Die weet er wat van.

JEANINE: *(spottend)* Voor gynaecologe veronderstel ik?

JOKE: Nog maar als huisarts. Op de universiteit hebben we mekaar leren kennen.

JENNY: We hadden dezelfde kamer.

JOKE: En hier ook.

JENNY: *(bekijkt Joke liefdevol)* Het was liefde op het eerste gezicht.

MIEL: Oh…ge wilt zeggen… dat jullie…?

JENNY: Ja, we zijn een stel.

JEANINE: *(misprijzend)* Dat ziet ge toch zo.

JOKE: We delen het bed.

FLOR: Vooral bij het opstaan ’s morgens…

JORIS: Wat is er dan bij het opstaan ‘s morgens?

FLOR: Dan zit het in mijn rug.

FONS: Wat zit er dan in uw rug?

FLOR: Die reuma natuurlijk.

MIEL: Ja, vooral als ze koffie moet zetten.

JENNY: *(tot Joke)* Dan zou je haar toch kunnen helpen.

JOKE: Reuma is pijnlijk.

FLOR: Oh ja, heel pijnlijk. Vooral die heup…

JOKE: Ja, de gewrichten. Krijgt ge geen medicijnen?

FLOR: Hopen. Pillekes bij het ontbijt, voor en na het eten, voor en na het naar bed gaan.

MIEL: Maar die pilletjes moet ze in haar mond steken en dan doet haar ellenboog pijn. *(imiteert het)*

FONS: Dat is niet om mee te lachen.

JEANINE: Dat hebt ge al gezegd. Als ge niks zinnigs te zeggen hebt, hou dan liever uw mond.

FONS: Ja, lieverd.

JOKE: *(tot Fons)* Braaf! Zit!

(Jeanine kijkt boos naar Joke, zoekt naar woorden. Joris onderbreekt snel.)

JORIS: *(tot Florreke)* Maar blijf dan maar zitten. Met die reuma moet ge niet te lang op uw benen blijven staan.

MIEL: *(lachend)* Maar haar benen zijn het enige wat ze heeft om op te staan. Ze kan niet op haar handen staan.

FLOR: *(zet zich op een stoel)* Oh ja, natuurlijk, dank je.

MIEL: Maar dan zult ge weer pijn hebben in je knie als ge moet rechtstaan.

FONS: Dan trekken we haar wel recht.

JEANINE: Dat zal haar echtgenoot wel doen. Daar heeft ze u niet voor nodig. Ge zou haar omver trekken, gij met uw brute kracht. Ge blijft van haar af.

FONS: Natuurlijk lieverd, ik zei het maar… euh… om te lachen.

JORIS: *(tot Joke)* Dus ge wilt dokter worden? *(tot Jenny)* Gij ook?

JENNY: Nee, ik wil ingenieur worden in Civiele Techniek.

FONS: Dat ziet er ingewikkeld uit. Wat is dat dan?

JEANINE: Maar Fons toch, gij weet toch ook niks hé. Als ge mij niet had…

JENNY: Zou hij roken en gaan biljarten.

JOKE: En volmaakt gelukkig zijn.

JEANINE: Maar ik heb hem dat gelukkig allemaal afgeleerd.

JENNY: Met de zweep of met snoepjes? Een hond geven ze een snoepje als hij braaf en gehoorzaam is.

JORIS: *(snel)* Ja, ik weet ook niet wat dat is, die civiele technieken. Leg dat eens uit. We zijn er allemaal curieus naar.

JENNY: De infrastructuur van openbare werken controleren, zoals bruggen, wegen en

dijken.

JOKE: Voor de veiligheid. Dat is heel belangrijk.

(Er wordt geklopt.)

JORIS: *(roept)* Kom erin en laat de deur op een kier!

(Molly komt binnen. Ze heeft een cake bij.)

MOLLY: Mag ik…?

JORIS: Natuurlijk. De entree is gratis.

MOLLY: Ik ben Molly. Van 3 A. Ik heb een zelfgebakken cake meegebracht.

JORIS: Dat hoeft toch niet. Zet hem maar op tafel.

(Molly zet de cake op tafel.)

FONS: Ja, 3A, ik zag je daar al een paar keer binnen gaan…

JEANINE: WAT? Bespioneert gij haar?

FONS: Toevallig natuurlijk. We zien toch regelmatig onze buren. Gij dan niet?

JEANINE: *(tot Molly)* Hij valt u toch niet lastig?

MOLLY: *(lacht)* Natuurlijk niet. Gewoon vriendelijk. Zoals iedereen.

JEANINE: *(wantrouwend)* Gewoon vriendelijk? Toch niet overdreven vriendelijk?

MOLLY: Maar nee, gewoon een knikje of mooi weer vandaag.

JEANINE: Ja, met die smoes beginnen ze allemaal. Over het weer.

FONS: Mag ik dan niet over het weer beginnen?

JOKE: *(tot Fons)* Ge moogt niet veel, is het niet?

FONS: Oh, wat zal ik zeggen… ik mag niet klagen…

JOKE: Zo, klagen moogt ge ook al niet.

MOLLY: Als we mekaar tegenkomen in de hal… Gewoon even gedag zeggen, meer niet. Dat doet toch iedereen.

FONS: Wat zou ik anders doen?

JEANINE: Je zou niks anders moeten riskeren…

MOLLY: Maakt u niet ongerust, madame, mijnheer is gewoon vriendelijk.

FONS: Zoals tegen iedereen.

JEANINE: Ge zou wat vriendelijker tegen mij kunnen zijn.

FONS: *(zucht)* Ik zal het proberen lieverd.

(Er wordt geklopt.)

STEM ANDRE: Mogen we?

JORIS: Natuurlijk, daarom staat de deur open.

(André komt binnen, gevolgd door Jeaneke.)

ANDRE: Zozo, hier brandt dus de lamp.

JORIS: Ja, om beter te kunnen zien, hahaha.

(Jeaneke moet laten voelen dat ze verliefd is op André, maar omgekeerd is dat

niet het geval. Jeaneke heeft een roos bij, André een envelop.)

JEANEKE: Ik ben Jeaneke van 1B, ik ben de buurvrouw van André. We wonen dus naast elkaar, we zijn buren, nietwaar André?

ANDRE: *(afhoudend)* Ja. Dat klopt. *(zucht)* Ze bedoelt dat we buren zijn omdat we naast elkaar wonen. Dat wou ze maar even duidelijk maken.

JEANEKE: Ik woon op 1B en André op 1C. Naast elkaar.

ANDRE: Ja, het is nu wel héél duidelijk. *(zuchtend tot de anderen)* Ze wou maar even zeggen dat we buren zijn.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

TONEEL FONDS VANSSENS

Voor de juiste keuze